

Heidi Dammann
Movassbakken 3
0891 Oslo

Oslo tingrett
Postboks 8023 Dep
0030 Oslo

Oslo, 1. september 2015

Anke til Borgarting lagmannsrett

Sak nr:	14-103486TVI-OTIR/07
Saksøker:	Advokatfirmaet Østberg AS Postboks 7047 St. Olavs plass 0130 Oslo
Prosessfullmektig:	Advokat Krisitan Voie Danielsen Advokatfirmaet Hulaas AS Postboks 6488 Etterstad 0606 Oslo
Saksøkt:	Turid Heidi Dammann Movassbakken 3 0891 Oslo

---o000o---

Anken gjelder: Anke over kjennelse om avskjæring av bevis.

Innledning:

Den 13. august 2015 fattet Oslo tingrett kjennelse med slik slutning:

Vitnene Therese Graff og Eva Gilde tillates ført.
Framlagte lydopptak fra hovedforhandling avskjæres som bevis i medhold av tvisteloven § 21 – 8 (1).
Bilag nr. 2 og 4 – 22 i saksøktes prosesskrift av 07.07.15 og bilagene til saksøktes prosesskrift av 03.08.15 nektes ført, tvisteloven § 21 – 7 (2) bokstav b.

Jeg anker herved over tingrettens kjennelser av 13. august 2015 vedrørende avskjæring av bevis.

Bakgrunnen for tingrettens kjennelse / ankens faktiske side:

Saken gjelder saksøkers/advokatens krav om betaling for advokatarbeid. Som saksøkt gjør jeg gjeldende at arbeidet var mangelfullt, og jeg gjør på dette grunnlag gjeldende flere innsigelser. For det første krever jeg avtalen hevet på grunn av alvorlig mislighold fra saksøkers side. Subsidiært krever jeg prisavslag på grunn av misligholdene. Ytterligere krever jeg at retten tar i betraktning saksøkers mangelfulle arbeidsprestasjon ved rettens fastsettelse av en «rimelig pris» på arbeidet. Endelig led jeg som følge av misligholdene store økonomiske tap, og jeg gjør disse kravene gjeldende som motregningsinnsigelse.

Sentrale påstandsgrunnlag i saken blir dermed klarleggingen av hvilket arbeid saksøker/advokaten skulle ha gjort, og hvilket arbeid han faktisk gjorde.

Jeg er selvprosederende og de konkrete påstandsgrunnlagene ble presisert i saksøktes prosesskriv av 7.7.2015. I det prosesskrivet angis også den rettslige betydningen av de enkelte påstandsgrunnlag. Likeledes tilbys en rekke vitner og bevis. Det fremgår utførlig av prosesskrivet hvilke påstandsgrunnlag de enkelte bevis skal underbygge.

De i prosesskrivet nevnte påstandsgrunnlag og dertil tilbudte bevis utgjør nesten hele grunnlaget for mine innsigelser mot saksøkerens krav på advokatsalær.

Likevel besluttet retten å avskjære 26 av de 33 tilbudte bevis. Retten tillater flere vitner, men det er helt åpenbart at de skriftlige bevis har høyere bevisverdi.

Som det fremgår av rettens bemerkninger i kjennelsen, har retten besluttet hovedforhandlingen delt. I andre omgang skal bare saksøktes motregningsinnsigelse behandles. I bemerkningene fra retten fremgår at retten i første omgang skal ta standpunkt til «om det foreligger mangler eller forsømmelser fra advokat Østbergs side som kan gi grunnlag for krav om erstatning, heving eller prisavslag.» Retten skriver videre at bevisførselen må avpasses i forhold til denne delingen.

Etter dette synes det åpenbart at retten i første omgang skal behandle spørsmålet om det foreligger en eller flere mangler ved saksøkerens arbeid. Likevel har retten avskåret størstedelen av mine bevis som nettopp skal underbygge at saksøkers arbeid var mangelfullt. Dette er en åpenbart uriktig avgjørelse.

Jeg mottok kjennelsen om avskjæring på e-post ettermiddagen fredag 14. august, og hovedforhandlingen var berammet til mandag 17. august 2015. Jeg mottok postforkynnelsen da jeg kom hjem etter første dag i retten. Avskjæringen medførte at det har blitt umulig å bevise de påstandsgrunnlag jeg bygger mine innsigelser på.

Kjennelsen har fullstendig kullkastet alle planer for hvordan saken skulle gjennomføres. Jeg er selvprosederende med sterke handikap og oppgaven med å forberede hovedforhandlingen uten disse bevisene ble helt umulig. Jeg kan nå på ingen måte underbygge mine anførsler om saksøkers avtalebrudd.

Jeg ble da nødt til å bruke de siste dager før hovedforhandlingen til å søke hjelp fra juridisk kyndige, i stedet for å forberede partsforklaring, snakke med vitner, forberede spørsmål til dem og forberede innledningsforedraget.

Under selve hovedforhandlingen begjærte jeg avskjæringene omgjort. Det var helt innlysende at retten ikke hadde forstått hvilke påstandsgrunnlag bevisene skulle underbygge, og jeg tilpasset innledningsforedraget til å synliggjøre dette, og ba da retten omgjøre beslutningene.

På et tidspunkt da retten synes å ha forstått noe mer av mitt problem og min sak ble retten meget åpenbart overrasket. Siden motparten bestred omgjøringen og begrunnet dette med at de hadde innrettet seg etter avskjæringskjennelsen, valgte retten likevel å ikke omgjøre.

Dette resultatet ble imidlertid åpenbart uholdbart også for retten, så retten besluttet da at jeg kunne føre enkelte av bevisene ved at vitner leste fra dokumentene eller kommenterte dokumentene.

Etter tre dager i retten klarte jeg ikke mer. Jeg hadde da sovet bare noen få timer hver natt siden torsdag 13. august, for jeg ble så stresset og rettens sene avgjørelse medførte så mye ekstraarbeid for meg som selvprosederende.

Den store usikkerheten og disse ekstra belastningene medførte at jeg endte på sykehus natt til siste dagen, og er fortsatt sykemeldt. Dette var påregnelig ut fra den informasjon retten hadde fått under saksforberedelsen. Denne informasjonen omfatter blant annet en legeerklæring som på det sterkeste anbefaler at jeg får tilstrekkelig med pauser, og at jeg lider av farlig høyt blodtrykk.

Ankens rettslige sider:

Retten har hjemlet dette i tvisteloven § 21-7 (2) bokstav b). Det anføres at vilkårene for avskjæring av bevisene etter denne bestemmelsen ikke er oppfylt. Bevisene er hver for seg og samlet vesentlige for at saksøkte skal kunne bevise hva saksøkers oppdrag bestod i, hva saksøker faktisk utførte og hvordan saksøker utførte dette arbeide, samt de faktiske årsakene til at saksøkers arbeid var så dårlig.

Retten beslutning om avskjæring savner adekvat begrunnelse. Retten viste til sakens deling, og skrev at bevisførselen måtte tilpasses dette. Dette kan ikke begrunne avskjæring av disse bevis. Delingen er slik at spørsmålet om det foreligger feil eller forsømmelser fra advokat Østbergs side, skal behandles i første del. Samtlige tilbudte bevis i prosesskriftet av 7.7.2015 underbygger anførsler om slike feil og forsømmelser.

Retten har heller ikke skrevet noen reell begrunnelse for at hvert enkelt bevis kunne avskjæres etter den nevnte bestemmelsen, jf tvisteloven § 19-6 fjerde og femte ledd. Bevisene har meget høy bevisverdi. De er alle meget sentrale for å bevise påstandsgrunnlagene, og det vil være helt umulig for meg å bevise disse påstandsgrunnlagene dersom disse bevisene avskjæres. Retten kjennelse mangler en redegjørelse for hvorfor de enkelte bevis er av perifer betydning for å sannsynliggjøre de enkelte påstandsgrunnlagene. Dersom retten hadde forsøkt å skrive dette, ville retten ha sett at bevisene er sentrale. Retten har tillatt en rekke vitner, men retten kan ikke uten videre legge til grunn at disse vitnene har så inngående kunnskap om saken at de vil klare å bevise mine påstandsgrunnlag. Det er heller ikke tilfellet. Jeg er helt avhengig av de skriftlige bevisene.

Retten har i sine kjennelser ikke gått reelt inn på de innsigelser jeg har inngitt til avskjæringene.

Retten har ikke tatt tilstrekkelig hensyn til tvisteloven § 9-6 tredje ledd. Retten utsatte å ta standpunkt til spørsmålet om avskjæring fra 7.7.2015 til 13.7.2015 – bare én virkedag før berammet hovedforhandling.

Retten har heller ikke tatt hensyn til tvisteloven § 9-6 annet ledd. Saksøkers krav om bevisavskjæring kom i saksøkers prosesskriv av 7.8.2015, mens mitt prosesskriv ble sendt saksøkers prosessfullmektig 7.7.2015.

Retten har også avskåret de innsendte lydopptak av saksøkers gjennomføring av innledningsforedrag og prosedyre. I rettens begrunnelse angis at en "gjennomhøring" vil være uforholdsmessig i forhold til bevisets betydning, jf tvl. § 21-8 (1). Jeg har ikke krevet at disse opptakene skulle "gjennomhøres" i sin helhet. Det er selvfølgelig helt unødvendig. Det som imidlertid er nødvendig er å avspille noen få minutter av disse opptakene, for dette gir en annen og mer umiddelbar informasjon til retten enn utskriftene av opptakene. Saksøkers fremføring av innledningsforedrag og prosedyre var så ulidelig dårlig, at selv for de deler av foredrag og prosedyre som etter utskriften å dømme hadde et vist meningsinnhold, var dette meningsinnholdet vanskelig å få med seg.

En annen grunn til at det er nødvendig å lytte til noen minutter, er at saksøker i saken har gitt en partsforklaring der fremføringen var radikalt annerledes bedre. Etter at retten har hørt dette, vil det være vanskelig å unngå at den også forestiller seg den samme stemmen og fremføringen under lesning av utskriftene.

Rettens avskjæring av lydopptakene i sin helhet bygger dermed på et uriktig faktisk grunnlag.

Påstand:

1. Avskjæringen av bevisene oppheves.
2. Saken berammes på nytt slik at jeg kan gjennomføre saken under ryddige forhold.

Oslo 1.9.2015

Turid Heidi Dammann